Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 8. septembra 2015 *

„Odvolanie — Dumping — Nariadenie (ES) č. 384/96 — Článok 4 ods. 1, článok 5 ods. 4 a článok 9 ods. 1 — Nariadenie (ES) č. 1205/2007 — Dovoz integrovaných elektronických kompaktných žiariviek (CFL-i) s pôvodom v Číne, vo Vietname, v Pakistane a na Filipínach — Ujma spôsobená priemyslu Spoločenstva — Podstatná časť celkovej výroby podobných výrobkov Spoločenstva“

Vo veci C-511/13 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 23. septembra 2013,

Philips Lighting Poland S.A., so sídlom v Pile (Poľsko),

Philips Lighting BV, so sídlom v Eindhovene (Holandsko),

v zastúpení: L. Catrain González, abogada, a E. Wright, barrister,

odvolateľky,

ďalší účastníci konania:

Rada Európskej únie, v zastúpení: S. Boelaert, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci S. Gubel, avocat, a B. O'Connor, solicitor,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

Hangzhou Duralamp Electronics Co. Ltd, so sídlom v Hangzhou (Čína),

GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt. (GE Hungary Zrt.), so sídlom v Budapešti (Maďarsko),

Osram GmbH, so sídlom v Mníchove (Nemecko), v zastúpení: R. Bierwagen a C. Hipp, Rechtsanwälte,

Európska komisia, v zastúpení: L. Armati a J.-F. Brakeland, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

vedľajší účastníci konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda V. Skouris, podpredseda K. Lenaerts, predsedovia komôr, M. Ilešič, L. Bay Larsen, T. von Danwitz a K. Jürimäe, sudcovia A. Rosas, E. Juhász (spravodajca), C. Toader, M. Safjan, D. Šváby, M. Berger, A. Prechal, E. Jarašiūnas a C. Lycourgos,

* Jazyk konania: angličtina.

generálny advokát: Y. Bot,

tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 10. februára 2015,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 26. marca 2015,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Svojím odvolaním sa Philips Lighting Poland S.A. (ďalej len „Philips Poland“) a Philips Lighting BV (ďalej len „Philips Holandsko“) domáhajú zrušenia rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 11. júla 2013, Philips Lighting Poland a Philips Lighting/Rada (T-469/07, EU:T:2013:370, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým Všeobecný súd zamietol ich žalobu, ktorou sa domáhali zrušenia nariadenia Rady (ES) č. 1205/2007 z 15. októbra 2007, ktorým sa po preskúmaní pred uplynutím platnosti podľa článku 11 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 384/96 ukladajú antidumpingové clá na dovoz integrovaných elektronických kompaktných žiariviek (CFL-i) s pôvodom v Čínskej ľudovej republike do Spoločenstva a rozširujú sa na dovoz rovnakého výrobku zasielaného z Vietnamskej socialistickej republiky, Pakistanskej islamskej republiky a z Filipínskej republiky (Ú. v. EÚ L 272, s. 1, ďalej len „sporné nariadenie“).

Právny rámec

Antidumpingová dohoda z roku 1994

2 Rozhodnutím Rady z 22. decembra 1994 týkajúcim sa uzavretia dohôd v mene Európskeho spoločenstva, pokiaľ ide o záležitosti v rámci jeho kompetencie, ku ktorým sa dospelo na Uruguajskom kole multilaterálnych rokovaní (1986 – 1994) (Ú. v. ES L 336, s. 1; Mim. vyd. 11/021, s. 80), Rada Európskej únie schválila Dohodu o zriadení Svetovej obchodnej organizácie (WTO), podpísanú v Marakéši 15. apríla 1994, ako aj dohody v prílohách 1, 2 a 3 k tejto dohode, medzi ktorými sa uvádza aj Všeobecná dohoda o clách a obchode z roku 1994 (Ú. v. EÚ L 336, s. 11, ďalej len „GATT 1994“), ako aj Dohoda o uplatňovaní článku VI Všeobecnej dohody o clách a obchode 1994 (Ú. v. ES L 336, s. 103; Mim. vyd. 11/021, s. 189, ďalej len „antidumpingová dohoda z roku 1994“).

3 Článok 1 tejto dohody stanovuje:

„Antidumpingové opatrenie sa uplatní len v prípadoch, ktoré ustanovuje článok VI GATT 1994, a po prešetrení, ktoré sa začne… a vykonáva sa v súlade s ustanoveniami tejto dohody. Nasledujúce ustanovenia upravujú uplatňovanie článku VI GATT 1994, ak bolo opatrenie prijaté podľa antidumpingových právnych predpisov.“

4 Článok 4.1 uvedenej dohody uvádza:

„Na účely tejto dohody sa bude pojem ‚domáce výrobné odvetvie‘ vzťahovať na domácich výrobcov obdobných výrobkov ako celku, alebo na tých z nich, ktorých spoločná výroba výrobkov tvorí podstatnú časť z celkovej domácej výroby týchto výrobkov…“

5 Článok 5 tej istej dohody uvádza:

„5.1 Ak ustanovenia odseku 6 neustanovujú inak, prešetrenie na zistenie existencie, stupňa a vplyvu akéhokoľvek údajného dumpingu sa začne na základe písomnej žiadosti prostredníctvom domáceho výrobného odvetvia alebo v jeho mene.

…

5.4 Prešetrenie sa v súlade s odsekom 1 nezačne, ak úrady na základe preskúmania, do akej miery existuje podpora alebo nesúhlas so žiadosťou podľa vyjadrenia… domácich výrobcov obdobného výrobku, nerozhodnú, že žiadosť bola podaná prostredníctvom alebo v mene domáceho výrobného odvetvia…. Žiadosť sa bude považovať za predloženú ‚prostredníctvom alebo v mene domáceho priemyslu', ak ju podporia tí domáci výrobcovia, ktorých súhrnná výroba tvorí viac ako 50 % z celkovej výroby obdobného výrobku tej časti domáceho výrobného odvetvia, ktoré vyjadruje svoju podporu alebo nesúhlas so žiadosťou. Prešetrenie sa však nezačne, ak domáci výrobcovia výslovne podporujúci žiadosť predstavujú menej ako 25 % z celkovej výroby obdobného výrobku vyrábaného domácim výrobným odvetvím.

…"

Nariadenie (ES) č. 384/96

6 Právnu úpravu uplatniteľnú na skutkový stav veci predstavuje nariadenie Rady (ES) č. 384/96 z 22. decembra 1995 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 56, 1996, s. 1; Mim. vyd. 11/010, s. 45), zmenené a doplnené nariadením Rady (ES) č. 2117/2005 z 21. decembra 2005 (Ú. v. EÚ L 340, s. 17, ďalej len „základné nariadenie"). Základné nariadenie bolo zrušené a nahradené nariadením Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 343, s. 51). Posledné uvádzané nariadenie sa na prejednávanú vec neuplatní *ratione temporis*.

7 Odôvodnenia 1 až 3 a 5 základného nariadenia stanovujú:

„(1) keďže nariadením (ES) č. 2423/88 [z 11. júla 1988 o ochrane pred dumpingovými alebo subvencovanými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho hospodárskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 209, s. 13] prijala Rada spoločné pravidlá na ochranu pred dumpingovými alebo subvencovanými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva,

(2) keďže tieto pravidlá boli prijaté v súlade s existujúcimi medzinárodnými záväzkami, najmä záväzkami, ktoré vyplývajú z článku VI Všeobecnej dohody o clách a obchode [z 30. októbra 1947] (ďalej len ‚GATT'), z Dohody o uplatňovaní článku VI GATT [Všeobecnej dohody o clách a obchode, schválenej v mene Spoločenstva rozhodnutím Rady 80/271/EHS z 10. decembra 1979 o uzavretí mnohostranných dohôd, ktoré sú výsledkom obchodných rokovaní od roku 1973 do roku 1979 (Ú. v. ES 1980, L 71, s. 1)] (Antidumpingový zákonník z roku 1979) a z Dohody o interpretácii a uplatňovaní článkov VI, XVI a XXIII GATT [Všeobecnej dohody o clách a obchode, schválenej v mene Spoločenstva tým istým rozhodnutím] (Zákonník o subvenciách a vyrovnávacích clách),

(3) keďže mnohostranné obchodné rokovania uzavreté v roku 1994 viedli k novým dohodám o uplatňovaní článku VI GATT a je preto vhodné zmeniť a doplniť pravidlá spoločenstva z hľadiska týchto nových dohôd;…

…

(5) keďže nová dohoda o dumpingu, menovite [antidumpingová dohoda z roku 1994] obsahuje nové a podrobné pravidlá, ktoré sa týkajú najmä výpočtu dumpingu, postupov na začatie a uskutočňovanie prešetrovania vrátane stanovenia skutočností a zaobchádzania s nimi, uloženia dočasných opatrení, uloženia a vyberania antidumpingových ciel, trvania a preskúmania antidumpingových opatrení a zverejnenia informácií, ktoré sa týkajú antidumpingových prešetrovaní; keďže vzhľadom k rozsahu zmien a s cieľom zabezpečiť náležité a transparentné uplatňovanie týchto nových pravidiel, terminológia týchto nových dohôd by mala byť zavedená do právnych predpisov spoločenstva v miere, v akej je to možné.“

8 Článok 3 základného nariadenia nazvaný „Vymedzenie ujmy“ v odseku 1 stanovoval, že „pokiaľ nie je stanovené inak, na účely tohto nariadenia pojem ‚ujma‘ znamená značnú ujmu spôsobenú výrobnému odvetviu spoločenstva, značnú ujmu hroziacu výrobnému odvetviu spoločenstva alebo značnú prekážku v založení tohto výrobného odvetvia a interpretuje sa v súlade s ustanoveniami tohto článku“.

9 Článok 4 uvedeného nariadenia nazvaný „Vymedzenie pojmu výrobného odvetvia spoločenstva“ v odseku 1 stanovoval, že „na účely tohto nariadenia sa pojem ‚výrobné odvetvie spoločenstva‘ vysvetľuje tak, že označuje výrobcov podobných výrobkov v rámci spoločenstva ako celku alebo tých z nich, ktorých spoločná výroba výrobkov predstavuje podstatnú časť tak, ako je vymedzené v článku 5 ods. 4, z celkovej výroby týchto výrobkov“.

10 Článok 5 základného nariadenia nazvaný „Začatie konania“ uvádzal:

„1. Ak nie je v ustanoveniach odseku 6 stanovené inak, začne sa šetrenie s cieľom určenia existencie, miery a vplyvu údajného dumpingu na základe písomného podnetu ktorejkoľvek fyzickej alebo právnickej osoby, alebo ľubovoľného združenia, ktoré nemá právnu subjektivitu, konajúceho v mene výrobného odvetvia spoločenstva.

…

2. Podnet podľa odseku 1 obsahuje dostatočné dôkazy o existencii dumpingu, ujme a príčinnej súvislosti medzi údajnými dumpingovými dovozmi a údajnou ujmou. …

3. Komisia podľa možnosti posúdi presnosť a primeranosť dôkazov uvedených v podnete, aby bolo možné zistiť, či existujú dostatočné dôkazy pre začatie prešetrovania.

4. Prešetrovanie v zmysle odseku 1 sa začne len v prípade, že sa na základe skúmania pozitívnych a negatívnych reakcií na podnet zo strany výrobcov podobného výrobku v rámci spoločenstva ukáže, že podnet bol podaný výrobným odvetvím spoločenstva alebo v jeho mene. Podnet sa považuje za podaný výrobným odvetvím spoločenstva alebo v jeho mene, ak ho podporia výrobcovia spoločenstva, ktorých celková výroba predstavuje viac ako 50 % celkovej výroby podobného výrobku, ktorý bol vyrobený tou časťou výrobného odvetvia spoločenstva, ktorá podnet podporila alebo odmietla. Prešetrovanie sa však nezačne v prípade, ak výrobcovia spoločenstva, ktorí výslovne podporujú podnet, predstavujú menej ako 25 % celkovej výroby podobného výrobku, ktorý bol vyrobený výrobným odvetvím spoločenstva.

…“

11 Článok 9 uvedeného nariadenia určoval podmienky, za ktorých bolo konanie ukončené s uložením alebo bez uloženia opatrení a uloženia antidumpingového opatrenia. Uvádzal:

„1. Ak bol podnet stiahnutý, možno konanie ukončiť, pokiaľ [ibaže by – *neoficiálny preklad*] takéto ukončenie nebolo v záujme spoločenstva.

2. Tam, kde po konzultácii nie sú ochranné opatrenia potrebné a ak v rámci poradného výboru neboli vznesené žiadne námietky, prešetrovanie alebo konanie sa ukončí. Vo všetkých ostatných prípadoch predloží Komisia bezodkladne Rade správu o výsledkoch konzultácie spolu s návrhom na ukončenie konania. Konanie sa považuje za ukončené, ak Rada uznášajúca sa kvalifikovanou väčšinou nerozhodne do jedného mesiaca inak.

…

4. Ak skutočnosti tak, ako boli s konečnou platnosťou stanovené, preukážu existenciu dumpingu a ním spôsobenú ujmu a záujmy spoločenstva si vyžadujú intervenciu v súlade s článkom 21, Rada uloží konečné antidumpingové clo, uznášajúc sa na základe návrhu predloženého Komisiou po konzultácii s poradným výborom. Návrh sa považuje za prijatý, ak ho Rada nezamietne jednoduchou väčšinou do jedného mesiaca po jeho predložení Komisiou. …

…“

12 Podľa článku 11 ods. 2 a 5 základného nariadenia:

„2. Konečné antidumpingové opatrenie vyprší [Platnosť konečného antidumpingového opatrenia uplynie – *neoficiálny preklad*] päť rokov od jeho uloženia alebo päť rokov od ukončenia najnovšieho preskúmania, ktoré sa týkalo tak dumpingu, ako aj ujmy, pokiaľ nie je v rámci preskúmania stanovené, že uplynutie platnosti by pravdepodobne viedlo k pokračovaniu alebo opakovanému výskytu dumpingu a ujmy. Takéto preskúmanie uplynutia platnosti sa iniciuje z podnetu Komisie alebo na žiadosť výrobcov spoločenstva, alebo v ich mene a príslušné opatrenia zostanú v platnosti až do výsledku takéhoto preskúmania.

…

5. Príslušné ustanovenia tohto nariadenia s ohľadom na postupy a vedenie prešetrovania s výnimkou tých ustanovení, ktoré sa týkajú lehôt, sa vzťahujú na každé preskúmanie, ktoré sa vykonáva podľa odsekov 2, 3 a 4 tohto článku. …

…“

Nariadenia (ES) č. 1470/2001 a (ES) č. 866/2005

13 Na základe prešetrovania začatého po tom, čo European Lighting Companies Federation podala 4. apríla 2000 podnet, Rada prijala nariadenie (ES) č. 1470/2001 zo 16. júla 2001, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo uložené na dovoz integrovaných elektronických kompaktných žiariviek (CFL-i) z Čínskej ľudovej republiky (Ú. v. EÚ L 195, s. 8).

14 Po začatí prešetrovania týkajúceho sa prípadného obchádzania týchto ciel Rada navyše prijala nariadenie (ES) č. 866/2005 zo 6. júna 2005, ktorým sa rozširujú konečné antidumpingové opatrenia uložené nariadením Rady (ES) č. 1470/2001 na dovozy integrovaných elektronických kompaktných žiariviek (CFL-i) z Čínskej ľudovej republiky na dovozy rovnakého výrobku zasielané z Vietnamskej socialistickej republiky, Pakistanskej islamskej republiky a z Filipínskej republiky (Ú. v. EÚ L 145, s. 1).

15 Nariadenie č. 1470/2001 bolo následne zmenené a doplnené nariadením Rady (ES) č. 1322/2006 z 1. septembra 2006 (Ú. v. EÚ L 244, s. 1).

Okolnosti predchádzajúce sporu a napadnutý rozsudok

16 V nadväznosti na uverejnenie oznámenia o uplynutí platnosti opatrení prijatých nariadením č. 1470/2001 (Ú. v. EÚ C 254, 2005, s. 2) predložila Community Federation of Lighting Industry of Compact Fluorescent Lamps Integrated, ktorá konala v mene spoločnosti Osram GmbH (ďalej len „Osram“), Komisii žiadosť o preskúmanie.

17 Dňa 12. júna 2006 Komisia zaslala štyrom výrobcom integrovaných elektronických kompaktných žiariviek (ďalej len „CFL-i“) v Spoločenstve, a síce spoločnostiam GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt. (GE Hungary Zrt.) (ďalej len „GE Hungary“), Osram, Philips Poland a SLI Sylvania Lighting International (ďalej len „Sylvania“), dotazník.

18 GE Hungary a Osram uviedli, že so začatím konania o preskúmaní súhlasia, zatiaľ čo Philips Poland a Philips Holandsko oznámili svoj nesúhlas s takým konaním. Sylvania neodpovedala na dotazník.

19 Komisia sa domnievala, že existujú dostatočné dôkazy na začatie konania o preskúmaní. V dôsledku toho začala takéto konanie a prešetrovanie týkajúce sa obdobia od 1. júla 2005 do 30. júna 2006.

20 Dňa 26. novembra 2006 GE Hungary oznámila Komisii, že už naďalej nie je naklonená zachovaniu dotknutých antidumpingových opatrení, zatiaľ čo Sylvania ju 19. decembra 2006 informovala, že sa domnieva, že zachovanie antidumpingových opatrení nie je v záujme Spoločenstva.

21 Dňa 10. júla 2007 Komisia rozoslala informačný list, v ktorom vyjadrila svoj zámer navrhnúť ukončenie preskúmania. V tomto liste Komisia najmä vysvetlila, že hoci v čase začatia preskúmania bola žiadosť podporovaná podstatnou časťou výroby Spoločenstva, celková výroba výrobcov, ktorí žiadosť odmietajú, predstavuje v súčasnosti niečo vyše 50 % celkovej výroby Spoločenstva. Dospela preto k záveru, že antidumpingové opatrenia treba zrušiť a konanie ukončiť.

22 Dňa 24. a 25. júla 2007 Philips Poland a Community Federation of Lighting Industry of Compact Fluorescent Lamps Integrated predložili pripomienky k uvedenému listu.

23 Novým všeobecným informačným listom z 31. augusta 2007 Komisia informovala, že napokon dospela k záveru, že platnosť dotknutých antidumpingových opatrení treba v záujme Spoločenstva predĺžiť o jeden rok.

24 Rada 15. októbra 2007 prijala sporné nariadenie.

25 Žalobou podanou do kancelárie Súdu prvého stupňa 21. decembra 2007 sa odvolateľky domáhali zrušenia uvedeného nariadenia.

26 Na podporu svojej žaloby uviedli tri žalobné dôvody, z ktorých prvé dva boli založené na porušení článku 3 ods. 1, článku 9 ods. 1 a 4 a článku 11 ods. 2 základného nariadenia.

27 Uvádzali najmä, že na jednej strane inštitúcie Európskej únie nemohli pokračovať v antidumpingovom konaní v prípade poklesu úrovne podpory podnetu a že na druhej strane sa Rada nemohla oprieť len o údaje spoločnosti Osram pri posudzovaní ujmy spôsobenej výrobnému odvetviu Spoločenstva, keďže výroba tejto spoločnosti, ktorá predstavovala len okolo 48 % celkovej výroby Spoločenstva, sa nemohla považovať za „podstatnú časť“ tejto výroby.

28 Pri zamietnutí oboch žalobných dôvodov založených na porušení článku 3 ods. 1, článku 9 ods. 1 a 4 a článku 11 ods. 2 základného nariadenia Všeobecný súd v prvom rade preskúmal otázku, či inštitúcie Únie mohli pokračovať v konaní o preskúmaní napriek tomu, že úroveň podpory predmetného podnetu zo strany výrobcov CFL-i klesla pod minimálny prah 50 % uvedený v článku 5 ods. 4 uvedeného nariadenia.

29 Všeobecný súd najprv v bodoch 75 až 78 napadnutého rozsudku pripomenul, že žiadosť o začatie konania o preskúmaní pôvodne podporovali GE Hungary a Osram, ktoré spolu predstavovali viac ako 50 % celkovej výroby CFL-i v Spoločenstve, zatiaľ čo Philips Poland vyjadrila svoj nesúhlas a Sylvania sa nevyjadrila. Táto situácia sa však zmenila o pár mesiacov neskôr po začatí predmetného konania, keď v priebehu prešetrovania vedeného Komisiou GE Hungary a Sylvania oznámili Komisii, že odteraz sú proti zachovaniu dotknutých antidumpingových opatrení. Táto námietka mala za následok, že hoci úroveň podpory žiadosti o preskúmanie bola naďalej nad minimálnym prahom 25 % uvedeným v článku 5 ods. 4 základného nariadenia, táto úroveň klesla mierne pod minimálny prah 50 % uvedený v tom istom ustanovení. Jediný výrobca Spoločenstva, ktorý naďalej podporoval túto žiadosť, a síce Osram, totiž predstavoval 48 % celkovej výroby Spoločenstva, pričom ostatní traja výrobcovia, ktorí boli proti žiadosti, predstavovali spoločne zvyšných 52 %.

30 Všeobecný súd následne v bode 84 napadnutého rozsudku poukázal na to, že už vo svojom rozsudku Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP/Rada (T-249/06, EU:T:2009:62) rozhodol, že článok 5 ods. 4 uvedeného nariadenia neobsahuje žiadnu povinnosť Komisie skončiť prebiehajúce antidumpingové konanie, ak sa úroveň podpory podnetu znížila pod minimálny prah 25 % výroby v rámci Spoločenstva, lebo „toto ustanovenie sa [týka] len úrovne podpory podnetu nevyhnutnej na to, aby Komisia mohla začať konanie“. Všeobecný súd v bode 85 napadnutého rozsudku spresnil, že rozsudok Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP/Rada (T-249/06, EU:T:2009:62) sa týkal článku 9 ods. 1 základného nariadenia, a to aj napriek tomu, že tento rozsudok bol vydaný vo veci, v ktorej podnet nebol vzatý späť, ale sa počas konania iba znížila úroveň jeho podpory. V tom istom bode Všeobecný súd uviedol, že „toto riešenie je celkom logické, keďže ak podľa uvedeného ustanovenia Komisia nemá povinnosť ukončiť konanie v prípade vzatia podnetu späť, musí to *a fortiori* platiť aj v prípade jednoduchého zníženia stupňa jeho podpory“.

31 Po tom, čo Všeobecný súd v bode 86 napadnutého rozsudku konštatoval, že článok 5 ods. 4 a článok 9 ods. 1 základného nariadenia sa uplatňujú na konania o preskúmaní na základe článku 11 ods. 5 tohto nariadenia, vyvodil z toho záver, že inštitúcie Únie boli oprávnené pokračovať v konaní o preskúmaní napriek tomu, že bolo možné, že minimálny prah 50 % uvedený v článku 5 ods. 4 uvedeného nariadenia už nebol dosiahnutý.

32 Všeobecný súd napokon v bode 88 napadnutého rozsudku uviedol, že Rada si výkladom článku 9 ods. 1 základného nariadenia, ktorý podala, neprivlastnila nijakú novú právomoc, keďže „rozhodla, že dotknuté antidumpingové opatrenia zostanú zachované po dobu ďalšieho roka až po tom, čo zistila, ako jej to prináleží, že dumping stále existuje, že uplynutie platnosti týchto opatrení by mohlo mať za následok pokračovanie tohto dumpingu a pretrvanie ujmy a že takéto zachovanie je v záujme Spoločenstva“.

33 Všeobecný súd z toho teda vyvodil záver, že v danom prípade nemožno konštatovať žiadne porušenie článku 9 ods. 1 uvedeného nariadenia.

34 V druhom rade Všeobecný súd skúmal otázku vymedzenia výrobného odvetvia Spoločenstva na účely určenia ujmy.

35 Všeobecný súd najprv v bode 91 napadnutého rozsudku pripomenul, že podľa článku 11 ods. 2 základného nariadenia možno antidumpingové opatrenie zachovať na dlhšie obdobie ako päť rokov upravené v tomto ustanovení iba vtedy, ak by uplynutie jeho platnosti pravdepodobne viedlo k pokračovaniu alebo opakovanému výskytu dumpingu a ujmy, pričom pojmom „ujma“ sa podľa článku 3 ods. 1 tohto nariadenia rozumie značná ujma spôsobená výrobnému odvetviu Spoločenstva, značná ujma hroziaca výrobnému odvetviu Spoločenstva alebo značná prekážka v založení výrobného odvetvia Spoločenstva.

36 V bode 92 napadnutého rozsudku následne uviedol, že článok 4 ods. 1 uvedeného nariadenia definuje výrobné odvetvie Spoločenstva ako „výrobcov podobných výrobkov v rámci Spoločenstva ako celku“ alebo ako „tých z nich, ktorých spoločná výroba výrobkov predstavuje podstatnú časť tak, ako je vymedzené článkom 5 ods. 4 [tohto nariadenia], z celkovej výroby týchto [podobných] výrobkov v rámci Spoločenstva“, a že inštitúcie Únie majú širokú diskrečnú právomoc pri voľbe medzi oboma možnosťami.

37 V bode 94 napadnutého rozsudku Všeobecný súd konštatoval, že v prípadoch, na ktoré sa explicitne alebo implicitne vzťahuje článok 9 ods. 1 základného nariadenia, sa, vychádzajúc z definície, predpokladá, že už nie je dosiahnutý minimálny prah 50 %, ktorý je upravený v článku 5 ods. 4 tohto nariadenia, z čoho vyvodil, že „všeobecný odkaz na článok 5 ods. 4 tohto nariadenia, uvedený v [článku 4 ods. 1 základného nariadenia], týkajúci sa pojmu ‚podstatná časť… z celkovej výroby Spoločenstva‘, [môže byť] vykladaný iba v tom zmysle, že ide o odkaz na minimálny prah 25 % a nie na 50 %“. Podľa Všeobecného súdu „takéto riešenie je jediným možným riešením o to viac, že cieľom požiadavky, podľa ktorej musí výrobné odvetvie Spoločenstva predstavovať podstatnú časť celkovej výroby Spoločenstva, je zabezpečiť, aby celková výroba výrobcov zahrnutých do tohto výrobného odvetvia bola dostatočne reprezentatívna. Táto skutočnosť pritom závisí skôr od časti výroby týchto výrobcov v celkovej výrobe Spoločenstva, ako od postoja, ktorý majú výrobcovia, ktorí nie sú zahrnutí do výrobného odvetvia Spoločenstva podľa článku 5 ods. 4 základného nariadenia, pokiaľ ide o podnet alebo žiadosť o preskúmanie“.

38 Všeobecný súd z toho v bode 96 napadnutého rozsudku vyvodil záver, že Rada sa nedopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď sa rozhodla zahrnúť do definície výrobného odvetvia Spoločenstva na účely posúdenia ujmy iba spoločnosť Osram.

Návrhy účastníkov konania

39 Odvolateľky navrhujú, aby Súdny dvor zrušil napadnutý rozsudok a uložil Rade náhradu nákladov konania, ktoré odvolateľkám vznikli v konaní pred Všeobecným súdom, ako aj v rámci konania o tomto odvolaní.

40 Rada navrhuje odvolanie zamietnuť a zaviazať odvolateľky na náhradu trov konania.

41 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor zamietol odvolanie. Subsidiárne navrhuje, aby sa rozhodlo o žalobe na prvom stupni a aby táto žaloba bola zamietnutá ako neprípustná alebo ako nedôvodná. V každom prípade Komisia žiada, aby boli odvolateľky zaviazané na náhradu trov konania.

42 Osram navrhuje, aby Súdny dvor odvolanie zamietol a zaviazal odvolateľky na náhradu trov konania.

O odvolaní

43 Na podporu svojho odvolania odvolateľky uvádzajú dva odvolacie dôvody vychádzajúce z porušenia článku 9 ods. 1 základného nariadenia, ktorý sa týka ukončenia konania v prípade stiahnutia podnetu, a z nesprávneho uplatnenia článku 4 ods. 1 v spojení s článkom 5 ods. 4 tohto nariadenia, ktoré sa týkajú vymedzenia pojmu „výrobné odvetvie Spoločenstva“.

O prvom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

44 Svojím prvým odvolacím dôvodom odvolateľky Všeobecnému súdu vytýkajú, že sa dopustil nesprávneho výkladu článku 9 ods. 1 základného nariadenia, keď konštatoval, že pokiaľ toto ustanovenie Komisii umožňuje pokračovať v konaní napriek stiahnutiu pôvodného podnetu, musí to *a fortiori* platiť aj v prípade zníženia podpory tohto podnetu zo strany výrobcov Spoločenstva.

45 V tejto súvislosti odvolateľky uvádzajú, že Všeobecný súd na podporu tohto extenzívneho výkladu nesprávne v bode 84 napadnutého rozsudku odkázal na svoj rozsudok Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP/Rada (T-249/06, EU:T:2009:62), a to vzhľadom na rozdiely medzi skutkovým rámcom prejednávanej veci a skutkovým rámcom veci, v ktorej bol vyhlásený uvedený rozsudok. Dodávajú, že zo znenia článku 9 ods. 1 základného nariadenia jednoznačne vyplýva, že toto ustanovenie sa uplatní iba na prípady stiahnutia podnetu, čo nakoniec potvrdzuje prax inštitúcií Únie.

46 Rada, ktorú podporuje spoločnosť Osram a Komisia, poukazuje na to, že podľa základného nariadenia samotné prešetrovanie nepodlieha – na rozdiel od procesnej fázy týkajúcej sa začatia prešetrovania – žiadnemu zvláštnemu ustanoveniu, ktoré by ukladalo Komisii jeho zastavenie v prípade zníženia podpory podnetu. Uvádza, že tento rozdiel sa vysvetľuje nutnosťou charakterizovať aktívnu legitimáciu sťažovateľov vo fáze začatia konania, čo je potreba, ktorá v priebehu konania už neexistuje, keďže jeho cieľom je zhromaždiť užitočné údaje umožňujúce konštatovať, či existuje ujma spôsobená dumpingom výrobnému odvetviu Spoločenstva, alebo nie.

47 Podľa Rady nie je odôvodnenie Všeobecného súdu v rozpore s uvedeným nariadením a vyplýva nakoniec zo staršej judikatúry Všeobecného súdu, vychádzajúcej z rozsudku Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP/Rada (T-249/06, EU:T:2009:62), ako aj z rozsudku Gem-Year a Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/Rada (T-172/09, EU:T:2012:532), z ktorých vyplýva, že požiadavky týkajúce sa aktívnej legitimácie uvedené v článku 5 ods. 4 základného nariadenia musia byť splnené iba v čase začatia prešetrovania a nie počas neho.

48 Rada dodáva, že aj keby bolo preukázané, že inštitúcie Únie, ktoré majú širokú diskrečnú právomoc pri rozhodovaní, či je potrebné zastaviť konanie po stiahnutí podnetu, v rámci svojej predchádzajúcej praxe prebiehajúce prešetrovania po takom stiahnutí obvykle zastavili, nie je z toho možné vyvodiť, že tieto inštitúcie mali zastaviť prešetrovanie, ktoré viedlo k spornému nariadeniu, z toho dôvodu, že podpora tohto prešetrovania zo strany výrobného odvetvia Spoločenstva sa znížila.

Posúdenie Súdnym dvorom

49 Na úvod treba poznamenať, že článok 5 základného nariadenia podrobne upravuje podmienky, za akých podnet „ktorejkoľvek fyzickej alebo právnickej osoby, alebo ľubovoľného združenia, ktoré nemá právnu subjektivitu, konajúceho v mene výrobného odvetvia spoločenstva“ vedie k začatiu antidumpingového prešetrovania. V tejto súvislosti tento článok vo svojom odseku 4 stanovuje, že na to, aby sa podnet považoval za podaný výrobným odvetvím Spoločenstva, musí kumulatívne spĺňať dve podmienky týkajúce sa veľkosti jeho podpory. Na jednej strane túto podporu musia poskytovať „výrobcovia spoločenstva, ktorých celková výroba predstavuje viac ako 50 % celkovej výroby podobného výrobku, ktorý bol vyrobený tou časťou výrobného odvetvia spoločenstva, ktorá podnet podporila alebo odmietla“. Na druhej strane uvedenú podporu musia poskytovať výrobcovia Spoločenstva, ktorí predstavujú aspoň 25 % celkovej výroby podobného výrobku, ktorý bol vyrobený výrobným odvetvím Spoločenstva.

50 Treba uviesť, že pokiaľ sa už prešetrovanie začalo, článok 9 ods. 1 uvedeného nariadenia výslovne stanovuje možnosť, aby Komisia toto prešetrovanie zastavila v prípade stiahnutia podnetu s výnimkou prípadu, „pokiaľ [by] takéto ukončenie nebolo v záujme spoločenstva“.

51 To isté nariadenie neobsahuje žiadne ustanovenia o opatreniach, ktoré má Komisia prijať v priebehu prešetrovania v prípade, že dôjde k zníženiu podpory poskytovanej výrobcami vo vzťahu k podnetu alebo žiadosti o preskúmanie.

52 Keďže však v prípade stiahnutia podnetu alebo žiadosti o preskúmanie môžu dotknuté inštitúcie Únie podľa článku 9 ods. 1 a článku 11 ods. 5 základného nariadenia pokračovať v prešetrovaní, musí to tak *a fortiori* byť, ako to uviedol Všeobecný súd v bode 85 napadnutého rozsudku, v prípade, že dôjde iba k zníženiu miery podpory podnetu alebo žiadosti.

53 Treba preto konštatovať, že zníženie podpory poskytnutej výrobcami Spoločenstva v prospech podnetu alebo žiadosti o preskúmanie nemusí nevyhnutne viesť k zastaveniu prešetrovania, aj keby také zníženie znamenalo, že táto podpora zodpovedá nižšej úrovni výroby, než je jedna z prahových hodnôt stanovených v článku 5 ods. 4 uvedeného nariadenia.

54 Taký výklad potvrdzuje aj skutočnosť, že ako uviedol generálny advokát v bode 118 svojich návrhov, v priebehu prešetrovania sa môžu stanoviská zástupcov výrobného odvetvia Spoločenstva meniť v opačných smeroch. Také zmeny nemôžu byť prekážkou riadneho priebehu predmetného prešetrovania.

55 Z toho vyplýva, že Všeobecný súd sa tým, že v bodoch 85 a 86 napadnutého rozsudku vyložil článok 9 ods. 1 uvedeného nariadenia v tom zmysle, že z tohto ustanovenia *a fortiori* vyplýva, že inštitúcie Únie sú oprávnené pokračovať v konaní o preskúmaní napriek skutočnosti, že prahové hodnoty 50 % uvedené v článku 5 ods. 4 toho istého nariadenia sa už nedosahovali, nedopustil nesprávneho právneho posúdenia.

56 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy musí byť prvý odvolací dôvod zamietnutý ako nedôvodný.

O druhom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

57 Svojím druhým odvolacím dôvodom odvolateľky uvádzajú, že Všeobecný súd nesprávne vyložil článok 4 ods. 1 v spojení s článkom 5 ods. 4 základného nariadenia.

58 V tejto súvislosti odvolateľky uvádzajú, že pri vymedzení pojmu „výrobné odvetvie Spoločenstva“ podľa článku 4 ods. 1 uvedeného nariadenia, a teda pri rozhodovaní o existencii či neexistencii ujmy spôsobenej tomuto odvetviu, Všeobecný súd nesprávne uplatnil jedno z kumulatívnych kritérií týkajúcich sa podpory poskytnutej podnetu podľa článku 5 ods. 4 toho istého nariadenia, v prejednávanom prípade kritérium, podľa ktorého podnet musia podporovať výrobcovia Spoločenstva, ktorých celková výroba predstavuje viac ako 50 % celkovej výroby podobného výrobku, ktorý bol vyrobený tou časťou výrobného odvetvia Spoločenstva, ktorá podnet podporila alebo odmietla. Odvolateľky z toho vyvodzujú, že Všeobecný súd takýmto postupom opomenul ustanovenie základného nariadenia, ktorého výklad by nemal byť spojený so žiadnou neistotou, čím porušil zásadu právnej istoty.

59 Rada, Osram a Komisia uvádzajú, že odvolateľky si mýlia dva rozdielne pojmy. Prvý sa týka aktívnej legitimácie, ktorá musí byť overená pri podaní podnetu a pred akýmkoľvek začatím prešetrovania. Cieľom tohto overenia je ubezpečiť sa, že tento podnet podporuje dostatočne reprezentatívna časť výrobného odvetvia Únie, pričom sa týka kumulatívneho splnenia dvoch minimálnych prahových

hodnôt výroby stanovených v článku 5 ods. 4 základného nariadenia. Druhý pojem, a to ujma spôsobená výrobnému odvetviu Spoločenstva, sa musí posudzovať v priebehu prešetrovania bez ohľadu na pôvodný podnet, čo znamená, že na určenie, či je dumpingom dotknutá podstatná časť výrobného odvetvia Spoločenstva, alebo nie, sa prihliadne iba na minimálnu prahovú hodnotu 25 % celkovej výroby podobného výrobku, ktorý bol vyrobený výrobným odvetvím Spoločenstva. Rada, Osram a Komisia z toho vyvodzujú, že Všeobecný súd sa teda nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bodoch 93 a 94 napadnutého rozsudku konštatoval, že pojem „výrobné odvetvie Spoločenstva“ treba chápať odlišne pred začatím prešetrovania a v jeho priebehu, aby dospel k záveru, že odkaz v článku 4 ods. 1 tohto nariadenia na článok 5 ods. 4 „môže byť vykladaný iba v tom zmysle, že ide o odkaz na minimálny prah 25 % a nie na 50 %“.

Posúdenie Súdnym dvorom

60 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora sa právne predpisy Únie, pokiaľ je to možné, majú vykladať vo svetle medzinárodného práva, najmä ak sú takéto predpisy určené práve na vykonanie medzinárodnej zmluvy uzatvorenej Úniou (pozri rozsudok SCF, C-135/10, EU:C:2012:140, bod 51 a citovaná judikatúra).

61 Z odôvodnení 1 až 3 a 5 základného nariadenia vyplýva, že pojem „výrobné odvetvie Spoločenstva“ sa má vykladať v súlade s antidumpingovou dohodou z roku 1994.

62 Článok 4 ods. 1 základného nariadenia definuje pojem „výrobné odvetvie Spoločenstva“ odkazom na „výrobcov podobných výrobkov v rámci spoločenstva ako celku“ alebo „tých z [týchto výrobcov], ktorých spoločná výroba výrobkov predstavuje podstatnú časť tak, ako je vymedzené v článku 5 ods. 4, z celkovej výroby týchto výrobkov“.

63 Antidumpingová dohoda z roku 1994 používa v podstate rovnakú alternatívu pre vymedzenie pojmu „domáce výrobné odvetvie“. Pokiaľ ide o druhú časť tejto alternatívy, v antidumpingovej dohode z roku 1994, ako aj v základnom nariadení je rozhodujúcim prvkom pojem „podstatná časť“ celkovej domácej výroby alebo výroby Spoločenstva.

64 Pokiaľ ide o túto časť, ktorej výklad je jediným predmetom druhého odvolacieho dôvodu, treba zdôrazniť, že na rozdiel od článku 4.1 antidumpingovej dohody z roku 1994 článok 4 ods. 1 uvedeného nariadenia, ktorý sa týka vymedzenia pojmu výrobného odvetvia Spoločenstva, spresňuje pojem „podstatná časť“ celkovej výroby podobných výrobkov Spoločenstva odkazom na článok 5 ods. 4 toho istého nariadenia.

65 Tento odkaz predstavuje ďalší prvok vo vzťahu k definícii uvedenej v článku 4.1 antidumpingovej dohody z roku 1994.

66 Treba konštatovať, že prahové hodnoty 50 % a 25 % uvedené v článku 5 ods. 4 základného nariadenia sa vzťahujú na rôzne skupiny výrobcov Spoločenstva.

67 Na úvod treba uviesť, že prahová hodnota 50 % sa týka iba relatívneho počtu výrobcov Spoločenstva podporujúcich podnet zo skupiny zloženej z výrobcov Spoločenstva podporujúcich a odmietajúcich tento podnet.

68 Naopak, prahová hodnota 25 % sa týka „celkovej výroby podobného výrobku, ktorý bol vyrobený výrobným odvetvím Spoločenstva“, a vzťahuje sa na percentuálny podiel, ktorý predstavujú výrobcovia Spoločenstva podporujúci daný podnet z tejto celkovej výroby. Iba táto prahová hodnota 25 % je teda relevantnou pri určení, či títo výrobcovia predstavujú „podstatnú časť“ celkovej výroby podobného výrobku, ktorý bol vyrobený výrobným odvetvím Spoločenstva v zmysle článku 4 ods. 1 základného nariadenia.

69 Za týchto podmienok treba konštatovať, že článok 4 ods. 1 a článok 5 ods. 4 základného nariadenia, vo svetle článku 4.1 antidumpingovej dohody z roku 1994, sa môžu chápať iba tak, že odkazujú na minimálnu prahovú hodnotu 25 %. Odkazom na uvedenú prahovú hodnotu sa tak článok 4 ods. 1 základného nariadenia obmedzuje na spresnenie, že spočítaná výroba výrobcov Spoločenstva podporujúcich podnet, ktorá nedosahuje 25 % celkovej výroby podobného výrobku v Spoločenstve, sa nemôže v žiadnom prípade považovať za dostatočne reprezentatívnu pre výrobu Spoločenstva.

70 V prípade, že spočítaná výroba uvedených výrobcov Spoločenstva presahuje uvedenú prahovú hodnotu, antidumpingové clá možno uložiť alebo zachovať, pokiaľ sa príslušným inštitúciám Únie podarí s prihliadnutím na všetky relevantné okolnosti veci preukázať, že ujma vyplývajúca z dovozu výrobku, ktorý je predmetom dumpingu, sa dotýka podstatnej časti celkovej výroby podobných výrobkov Spoločenstva.

71 V spornom nariadení sa Rada na účely posúdenia ujmy spôsobenej výrobnému odvetviu Spoločenstva opierala o údaje jediného výrobcu, a to spoločnosti Osram, ktorá predstavuje asi 48 % celkovej výroby podobného výrobku.

72 V tejto súvislosti treba konštatovať, že časť výroby Spoločenstva, ktorá dosahuje takmer 50 % celkovej výroby podobného výrobku vyrobeného výrobným odvetvím Spoločenstva, ako je časť vo výške 48 %, možno považovať za časť, ktorá zjavne predstavuje podstatnú časť takej výroby. Článok 4 ods. 1 základného nariadenia totiž odkazuje na pojem „podstatná časť“ výroby Spoločenstva, a nie na „väčšinu výroby Spoločenstva“.

73 Zo všetkých týchto úvah vyplýva, že Všeobecný súd sa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 94 napadnutého rozsudku rozhodol, že odkaz v článku 4 ods. 1 základného nariadenia na článok 5 ods. 4 toho istého nariadenia možno chápať iba ako odkaz na minimálny prah 25 % a nie na minimálny prah 50 %, a keď v bode 96 uvedeného rozsudku konštatoval, že Rada bola oprávnená prijať záver, že výroba spoločnosti Osram, ktorá predstavovala približne 48 % celkovej výroby Spoločenstva, „určite predstavuje podstatnú časť výroby v Spoločenstve“.

74 Preto nemožno vyhovieť ani druhému odvolaciemu dôvodu.

75 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy je odvolanie potrebné zamietnuť ako nedôvodné.

O trovách

76 Podľa článku 138 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora uplatniteľného na základe článku 184 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku na konanie o odvolaní je účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

77 Keďže Rada a Osram navrhli zaviazať Philips Poland a Philips Holandsko na náhradu trov konania a tí nemali úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ich na náhradu trov konania.

78 Článok 140 ods. 1 rokovacieho poriadku, ktorý je tiež uplatniteľný na konanie o odvolaní podľa článku 184 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku, stanovuje, že členské štáty a inštitúcie Únie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, znášajú vlastné trovy konania. V dôsledku toho Komisia ako vedľajší účastník prvostupňového konania znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol a vyhlásil:

1. Odvolanie sa zamieta.

2. Philips Lighting Poland S.A. a Philips Lighting BV znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinné nahradiť trovy konania Rady Európskej únie a Osram GmbH.

3. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania.

Podpisy